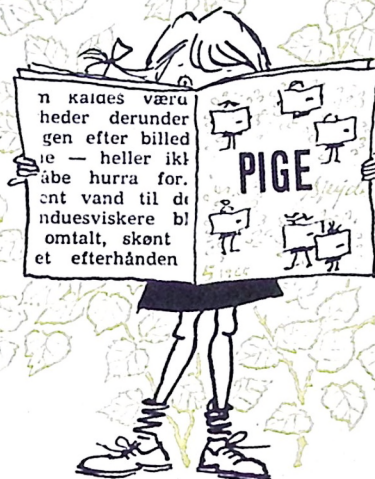
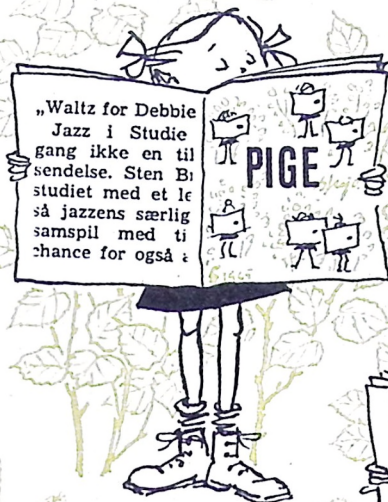
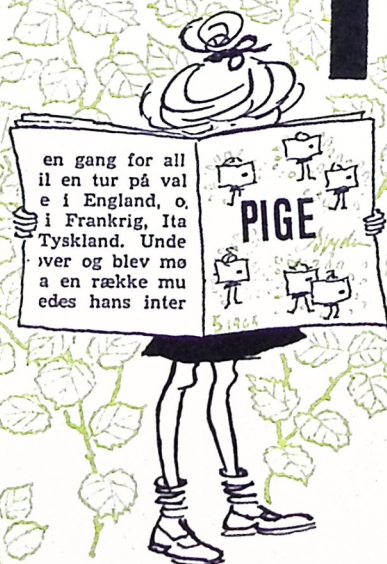

PIGE

Spejderne

5 1965

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ella Breinholdt
Iversen, Lundsgade 6,
København Ø.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 5 1965

Farvel til »Pigespejderne« redaktør	90
Brev fra spejderchefen ..	90
Korpsturneringen	91
Skal vi skrive en an- søgning	94
Finsk flickscout på spejder-sprog-lejr	96
Dronninge- og Prinsesse- festen	97
Tovværkshusfid	98
Patruljehjørnet	100
Høje træer	101
Rådsklippen	102
Sir Walther Donald Ross' ærespokal	102
Hvad ved du om Espe- ranto?	102
»Udenlandsfart« i okto- berferien	103
Lejr på en væddeløbs- bane	103
Bulle beretter	104
Og så G-L-E-D vi	106
Det stod i avisen	106
Spejderhjælpen	106
September i naturen ..	107
Småtterier	108
Kryds- og tværs-opgave ..	109
Læsehesten	110
Tinka	110
Postbox	111

Farvel til »Pigespejderne«...

Det var ingenlunde med glæde, at vi erfarede, at »Pigespejderne«s redaktør, Ruth Estrup, ønskede at blive aflastet for dette job. Gennem mere end seks år har Ruth her udført et dygtigt arbejde, som tydeligvis har været præget af en varm interesse for arbejdet og af en frugtbar inspiration, ikke blot for Ruth selv, men også for alle os, der har haft den glæde at modtage »Pigespejderne« som en hyggelig budbringer. Ruth har da også selv kaldt »Pigespejderne« for »sit kæreste barn«. Vi ved, at det er med vemod, Ruth siger bladet farvel – men vi må glæde os over, at vi fortsat vil finde Ruth virksom med at videregive sin spejderglæde og inspiration til os gennem sit arbejde som korpsinstruktør.

Det er ikke nogen let blad-arv, Ruth har efterladt sig, og den bliver kun mulig at løfte med jeres hjælp og tålmodighed.

Selvom vi ved, at det strider mod Ruths overbevisning skal hun dog med disse ufuldstændige linjer have en varm og hjertelig tak for det store arbejde, hun har gjort for »Pigespejderne«. Der vil altid være plads i »Pigespejderne« for ord, skrevet af en »kat-tepote«.

R e d.

Kære spejdere!

Hermed vil jeg gerne sige rigtig mange tak til alle jer, der har sendt mig en hilsen fra jeres lejre og ture i sommerens løb. Hvert eneste kort eller brev har glædet mig, det er også morsomt at se de mange navne, hvoraf jeg jo efterhånden kender ikke så få. Jeres hilsener tyder på, at I har haft det dejligt, også selvom vejret har været drilagtigt for mange af jer. Det er godt at tænke på, at danske pigespejdere ikke lader sig gå på af regn, storm eller kulde, men at I forstår at tage alle forhold med godt humør.

Nu vil jeg ønske, at I går en god tid i møde med fornøjeligt spejderliv i flok, trop og gruppe, og at hver enkelt gør en indsats for, at netop hendes patrulje får det præg af liv, dygtighed og spændende glæde, som gør det til en fest at være spejder.

God fornøjelse.

Mange venlige hilsener fra

Ella Breinholdt Iversen

KORPSTURNERINGEN

5.-12. JULI 1965

*Vågen, beredt og rap som en pil,
vi taber og vinder med glade smil.*

Kriblende spænding, og ikke så få gætterier, fandt sin udløsning, da resultatet af korpsturneringen, den tiende i rækken, blev bekendtgjort på paradepladsen på lejren i Hanebakkerne i Himmerland søndag den 11. juli. – Alle var glade på den vindende trop, 4. Lyngbys, vegne, da det viste sig, at de fint havde vundet turneringen for anden gang i træk! 4. Lyngby havde nemlig haft Kong Christian den X.s vandrepokal med til Hanebakkerne og fik altså klenodiet med tilbage, så den igen kunne udfylde sin „vante“ plads i mødelokalet.

Prinsesse Benedikte havde trods megen travlhed afset tid til at komme til stede ved afslutningsparaden. Prinsessens tilstedeværelse kastede glans over afslutningen og bidrog til, at stemningen var vældig høj. Prinsesse Benedikte uddelte præmierne til de vindende troppe i de forskellige løb og andre opgaver, som troppene havde været stillet overfor.

Mens prinsesse Benedikte således overrakte 4. Lyngby den eftertragtede pokal og en hvid rævehale, var spændingen stor, for hvem skulle mon besætte de andre pladser. Vi skal ikke holde jer pinebænken længere, men straks fortælle, at 2. pladsen besatte 1. Hellerup, som ikke på noget tidspunkt formåede at true 4. Lyngby, idet Lyngby-pigerne opnåede at få 1183 points, mens Hellerup-pigerne nåede 1082,5 points. Hellerup-pigerne fik en sølvplade og en rød rævehale, mens tredjepræmien, en sølvplade plus en rævehale, blev overrakt Gudenaå trop, der fik 1014,75 points.

Resultaterne af de forskellige løb blev følgende: Klasseløb: Svaneungerne, Frederikssund, lejrspport: 4. Lyngby, orienteringsløb: Svaneungerne. Bivuaktur: 1. Soltrop, Holbæk, og de tre patruljeløb vandtes af „Musvågerne“, „Hesteskoen“ og „Stampe“, alle tre fra 4. Lyngby, som dermed også tilegnede sig præmien for den bedste lejrplads.

Prinsessen så alt materiale

Før præmieoverrækkelserne fandt sted var prinsessen blevet modtaget i lejren af alle 500 deltagere, som dannede espalier for prinsessen og spejderchefen. Ellen Arkil hilste prinsessen hjertelig velkommen ved paraden – forinden havde prinsessen haft lejlighed til at se alt konkurrencemateriale – og benyttede også lejligheden til at takke beboerne for hjælpsomhed og beredvillighed, som havde været medvirkende til at skabe en glad og humorfyldt lejr. Straks efter paraden forlod prinsessen lejren – og deltagerne kunne begynde at snakke om alt det, de havde oplevet.

Og hvad havde de ikke oplevet. – Det var simpelthen alle tiders lejr. – Lige fra det øjeblik, hvor spejderchefen havde åbnet lejren, til man vinkede farvel på Skørping station havde det været oplevelse på oplevelse. – Kun hvis vi fyldte hele dette nummer og adskillige ekstranumre vil vi kunne få dem alle med, så vi nøjes med at „plukke“ lidt i dem.

Det krævede gode kundskaber i den ædle regnesport at være tropsfører på lejren, for der skulle hele tiden bruges spejdere til det ene eller andet løb. Således skulle hver trop på den første „hver-

dag“ i lejren sende sine 3. kl.s spejdere til et særligt løb for dem og alle 1. kl.s spejdere til et særligt 1. klasesløb. Kun 2. kl.s spejdere fik lov at blive på lejren.

3. kl.s-løbet bød på mange virkeligt spændende og fikse opgaver. De skulle således få tændt bål ved hjælp af tre stjernekastere, udpege ti fugle som „hang“ i et træ, bage pandekager, dække bord og optræde som en god værtinde og lytte til en historie bygget over spejderlov og løfte – samme sted som de hørte denne beretning var der en kedelig masse affald på jorden, men selvom spejderne lige netop havde hørt om, at spejdere er både hjælpsomme og ordentlige, så var der faktisk kun et hold ud af 14 hold, som forsøgte at rydde lidt op. – Det resultat var dommerne ikke særligt begejstrede for, – de havde nemlig været så store optimister, at de havde troet, at det gjorde alle spejdere.

De havde ikke tid

På 1. kl.s-løbet gjaldt det bl.a. om at stryge et forklæde og en lejrkitel – vær forvisset om, at det er meget sværere end I tror – og løse en virkelig godt tilrettelagt nødhjælpsopgave, som Civilforsvaret stod for. Da deltagerne i dette løb var på vej fra en post mod en anden, mødte de alle sammen en lille grædende pige, som spurgte dem, om de ikke godt ville hjælpe hende med at sætte kæden fast på hendes cykle, den var nemlig sprunget af. I går vel ud fra, at det gjorde alle hold, ikke sandt?

Prinsesse Benedikte føres her ved modtagelsen gennem spejdernes espalier af Ellen Arkil.

Vi må desværre beklage. Ingen var gode kammerater og hjælpsomme mod andre – ingen havde tid dertil, for „de var på løb“.

Senere i lejren måtte 2. kl.s-spejderne ud på deres specielle løb. De fik bl.a. fortalt en historie over Baden-Powells liv og der var det særlige ved den historie, at den var rivende, ruskende forkert. Det gjaldt så om at retlede historiens forfatter, så de rigtige oplysninger kom frem. Den uundgåelige togplan-opgave var der også, og i hvorvel denne særlige opgaveform end har huseret i korpset, så var det faktisk lidt sløjt med kendskabet til brugen af togplaner. En særlig sjov post på dette løb var et sted, hvor deltagerne fik opgivet en masse kortretninger, og når disse blev tegnet på et stykke papir dannede de en pigespejder.

Men samtidig med at 2. kl.s-løbet fandt sted, kunne troppene sende spejdere til deltagelse i et „fantasiløb“, som svarede fint til sit navn. Her skulle pigerne bl.a. lave en sandal til dronning Anna Maria, lave en klokkestreng af naturmateriale, illustrere korpsets historie med naturting og meget andet sjovt.

Den del af turneringen som alle regner for den absolut sværeste del, var orienteringsløbene. Her skulle man stille et hold 2. kl.s. spejdere, et hold 1. kl.s. spejdere og et hold der skulle kunne klare skærene til terrænsportsmærket. Det var uhyggelig svært!

Den lange rejse

Om torsdagen oprandt hele lejrens store dag –. Den dag skulle alle deltagere ud på „Den lange rejse“. Måske ved nogle af jer, at forfatteren Johs. V. Jensen boede i Himmerland, ikke langt fra Hanebakkerne, og han skrev i sin tid en roman, der hedder „Den lange rejse“, og som fortæller om, hvordan de første mennesker i Danmark levede. Torsdagens tur var bygget over denne roman.

Alle fik bud på, at de tidligt om morgenen kunne hente ild fra et stort bål og begive sig til en anvist boplads. Alle skulle være klædt i dragter, fremstillet af sækkeklæder. Senere på morgenen kunne man hente en stor svineskank, som skulle steges på spid over bålet. – Mens alt dette foregik på bopladserne forberedte spejderchefen sig til at drage rundt som majdronning fra boplads til boplads i hestetrukken vogn, ledsaget af sine terner. Hvor spejderchefen kom frem skulle spejderne have en gave parat til hende, og samtidig kunne fremsige et kvad til hendes ære. Det var simpelthen et fantastisk flot optog, der her fandt sted.

Den yndige majdronning i sin vogn, omgivet af sode cimbrerpiger, er spejderchefen, som drog fra boplads til boplads, hvor hun blev modtaget med megen hyldest.

Men ikke nok hermed. Spejderne skulle lave spyd, skjolde, økser og harver. De skulle også sørge for noget at bo i i form af en hytte, bygget med ris-knippe og stråflet. Det blev den helt store dag.

Øs-regn

Men programmet for denne dag var ikke udtømt hermed. Halvdelen af spejderne skulle efter planen på tur i Rebild, mens den øvrige halvdel skulle gennem „skærsilden“. Det var et løb med 18 sjove poster. Desværre åbnedes himlens sluser, og vandet strømmede ned i så stride mængder, at selv Danmarks tapre blå måtte give op. Løbene blev aflyste og spejderne transporteret tilbage til lejren. Her blev alle våde uniformer hentet og bragt til Skørping, hvor venlige beboere havde tilbudt at tørre dem i kældre og på lofter. Det var da en flot gestus, ikke?

Bagefter kan man godt ærgre sig en smule over, at disse løb ikke blev gennemført, for der var virkelig her et væld af sjove poster, f.eks. skulle deltagerne på en post sætte et puslespil over pladsen sammen, og på „skærsild-løbet“ fik man udleveret billeder af 30 seværdigheder og opgaven gik ud på at fortælle i hvilken dansk by, de havde hjemme. Der var i øvrigt også en kimsleg, hvor alle viste ting, på en eller anden måde havde noget at gøre med ordet „blad“ – men ingen af de hold, der nåede til denne post opfattede det.

Lørdagen skulle også vise sig at blive en indholdsrig dag. Den bød bl.a. på „Duelighedstegnesnes parade“, som det var frivilligt om man ville deltage i. Her kunne man komme ud for at skulle lave et rullegardin, løse en morseopgave, koge jordbærmarmelade, besvare spørgsmål om at være borger i Danmark, pudse sølvtoj og indrette en lejlighed, så der var nok at tage fat på. Lordag eftermiddag kom Ålborg-førerne til Hanebakkerne for at holde en festlig og virkelig sjov olympiade for de mindste spejdere, mens patruljeførere og tropsstab drog på bivuaktur, hvor de bl.a. skulle lave primitiv mad, bygge bivuak og senere på natuur. De havde det virkelig hyggeligt, og denne tur blev for mange ydermere en god oplevelse, fordi de midt ude i „ødemarken“ fik besøg af spejderchefen, som havde tid til en hyggestund med alle.

Søndagen, lejrens sidste „officielle“ dag, indledtes med lejr gudstjeneste og derefter gjaldt det om at få ryddet smukt op på pladserne og i øvrigt i det stille begynde at forberede hjemrejsen.

Noget at lære

Foruden de forskellige løb blev der holdt et vågent øje med det almindelige arbejde på lejrpladserne og med den daglige madlavning. Skulle turneringsudvalget efter turneringen sige noget særligt herom, så er dette, at lejrindretningsstandarden ikke var så god som man kunne ønske, så her bliver der et punkt for ikke blot de deltagende troppe, men også for alle vi andre at leve op til og dygtiggøre os i.

Det var en anstrengende lejr – men det var også en oplevelse af de bedste. Alle deltagende spejdere kunne være enig i, at det var et fantastisk arbejde, som turneringsudvalget havde udført for at gøre lejren til en fremfor alt hyggelig lejr, og så samtidig til en god prøve på, hvor dygtige, de dygtigste af os er. Alle spejdere, dommere og turneringsledere ydede sit bedste for at netop korpsturneringen anno 1965, skulle blive noget alle vil huske med stor glæde.

Skal vi skrive en ansøgning?

I sidste nummer af PIGESPEJDERNE begyndte vi på at skrive en ansøgning. Vi blev enige om, at din ansøgning skulle optræde som din ambassadør og gerne skulle give et pænt indtryk af dig både i ord og fremtræden. Vi fik skrevet dit navn i øverste venstre hjørne og datoen i højre hjørne, og så kom vi ikke videre.

Mange ansøgere regner nu med, at de er nået til det punkt, hvor de skal til at fortælle om sig selv, men vi mangler endnu en meget væsentlig ting, vi mangler endnu at *stille* ansøgningen til en eller anden. Hvis du skal ind hos et menneske for at søge en stilling, så finder du det ganske naturligt, at du siger *goddag*, før du fremfører dit ærinde. Når man, inden man begynder på brevet, skriver, hvem det er til, så er det ment som en måde at sige *goddag* på, og det vil virke uhøfligt at undlade det. Som oftest vil denne overskrift på brevet være det, du skrev uden på kuerten. Hvis du hedder Grete uden h, Pedersen med blødt d eller Hanssen med to s'er så vil du kunne forstå, hvor væsentligt det er, at du staver navnet på den person, du skal henvende dig til, *helt* rigtigt. Du må have et hr. eller fru foran navnet, og hvis vedkommende har en titel skal den også med. Som regel står det hele i annoncen, så gælder det blot om at skrive rigtigt af. Vi beregner et par centimeter til margin og skriver:

Læge, fru Inge Hansen,
Stormgade 88,
København K.

Hvad skal der stå?

Nu er vi nået så langt, at vi skal gøre os klart, hvad vi skal skrive, og det afhænger i høj grad af, hvad der har stået i annoncen. Lad os tænke os, at den har set ud som den, du ser her:

Ferie-barnepige.

Stor og fornuftig pige 14–17 år søges fra 3. juli til 3. august til at passe og beskæftige to små piger på 2 og 4 år og lettere husgerning i sommerhus ved Vestkysten.

Kost, logi og løn ydes.

I de første par linier henvises du lige til annoncen, og fortæller i hvilken avis, du har set den, det kan også være praktisk at fortælle, hvilken dato, du har bemærket den. Læs nu annoncen grundigt igennem et par gange, og gør

dig klart, hvad annoncen ønsker at vide om dig. Husk, at de kender slet intet til dig endnu. I dette tilfælde er annoncen interesseret i at vide, hvor gammel du er, og det fortæller du med det samme, det er ikke svært. Derimod kan det nok være lidt mere vanskeligt at bedyre, at man er stor og fornuftig. Det er nok ikke meningen, du skal sende en specifikation over dine mål, men hvis du kun er 14 år, kan det være praktisk at nævne, hvis du er stor af din alder. Fornuften skal du ikke omtale, men den skal naturligvis gerne stråle ud af alt, hvad du skriver. Af overskriften og teksten fremgår det, at arbejdet med børnene er det væsentlige, derfor må det også være det væsentlige for dig at fortælle, at det er du god til. Fortæl om alle de erfaringer, du har med at passe børn, men læg især vægt på dem, du har med børn i samme alder, som dem, der tales om i annoncen. Du kan godt fortælle, at du tog kursus i spædbørnspleje sidste vinter, og at du hele sidste år har hjulpet en dreng i 3. klasse med lektierne, men disse mennesker er sikkert endnu mere interesserede i at høre, at du selv har to brødre på 2 og 4 år, så du er vant til at beskæftige dig med børn i den alder. Selv om du hele tiden må gøre dig umage for at præsentere dig selv og dine kundskaber så pænt som overhovedet muligt, så må du stadigvæk omhyggeligt holde dig til sandheden, for det vil være lige ubehageligt for dig og din arbejdsgiver, hvis du bliver ansat under falske forudsætninger. Du skal holde dig lige langt fra falsk beskedenhed og pral, så bliver resultatet bedst. For kort tid siden søgte jeg en ung pige, og der stod i annoncen, at hun skulle have „nogen kendskab til tysk“. I en af ansøgningerne stod der: „Da jeg har realeksamen, taler jeg perfekt tysk, engelsk, fransk og svensk“, og når pigen har mod til at fremkomme med sådan en påstand, så spekulerer man jo lidt på, hvor meget hun så kan af alt det andet, som hun fortæller, hun er dygtig til.

Hvad med det, vi ikke kan?

Du skal sørge for at fortælle, hvad du *kan*, men sommetider kan det også være på sin plads at bemærke, hvad man *ikke kan*. Blot vil det så være godt, hvis du samtidig kan begrunde, hvorfor du alligevel søger jobbet. Når du læser annoncen her om ferie-barnepigen, så går det må-

ske op for dig, hvor lidt du kender til „lettere husgering“, og du er lidt i tvivl, om du kan tillade dig at tage penge for det, du kan i den retning. På den anden side fremgår det af annoncen, at det er ikke en rengøringsinspektrice, man søger, og det vil derfor være rigtigst at fortælle ærligt, hvordan forholdene er, så må annoncøren selv tage stilling til, om dine kundskaber og erfaringer er tilstrækkelige til det, de skal have gjort. Du kan f.eks. skrive: „Da jeg lige har afsluttet min skolegang, og da jeg har haft meget hjemmearbejde til skolen i det sidste år, har jeg ikke deltaget meget i det huslige arbejde hjemme. Jeg har dog hele tiden holdt mit eget værelse rent, og jeg håber, at jeg hurtigt hos Dem, må kunne lære, hvad De ønsker, jeg skal kunne udføre af husarbejde“. I disse sætninger har du fremført, at du ikke er ekspert i rengøring. Derved har du forhindret, at du bliver udsat for større krav, end du kan tilfredsstille. Med bemærkningen om, at du har holdt dit eget værelse, har du dog fortalt dem, der søger hjælp, at du ved, hvad der er op og ned på en kost, så kan de selv dømme, om det er tilstrækkeligt til at kunne gøre det arbejde, De skal have gjort. Endelig kan jeg betro dig, at de fleste mennesker lader sig smigre af, at du tror, du *kan* lære noget af dem, og at du oven i købet gerne *vil* det.

For en midlertidig stilling som den vi her har brugt som eksempel, kan det være praktisk også at anføre, hvad du har tænkt dig at lave senere. Det virker i det hele taget altid fornuftigere, når ens fremtidsplaner og -interesser strækker sig længere end til biografens repertoire for næste uge.

Mange mennesker er interesserede i at vide, hvorledes andre arbejdsgivere har været tilfredse med ansøgeren. De vil gerne kunne komme i forbindelse med disse tidligere arbejdsgivere eller se de anbefalinger, så må du regne med, at den kan komme til at betyde noget for dig, og derfor må du behandle den som et værdipapir. Hvis du var den lykkelige indehaver af en femhundredekronesedel, et diamanthåndbånd eller en lok af Cæsars hår, så ville du aldrig finde på den tossede idé, at lægge disse kostbare ting i en konvolut og sende dem til nogle for dig ganske ukendte mennesker. Det skal du heller ikke gøre med dine anbefalinger. For det første kan du risikere, at du ikke får dem igen, eller at de ikke er i samme pæne stand, når du får dem tilbage, som da du sendte dem ud. For det andet kan det give dem, du sender ansøgningen til, lejlighed til at tænke: „Når hun passer så dårligt på disse anbefalinger, som hun skulle kunne få brug for mange gange endnu, hvordan vil hun så passe vore børn?“

Hvis du har en anbefaling, som du gerne vil vise frem, så send en afskrift af den, få eventuelt et andet menneske til at bevidne, at den er rigtigt skrevet af, og tag så den originale anbefaling med, hvis du senere bliver opfordret til at komme hen for at tale med dem, som du nu skriver til. Det kan også være hensigtsmæssigt at henvise til et

menneske, som kan give disse oplysninger om dig, blot skal du så forinden sikre dig, at vedkommende ikke har noget imod det, ellers er det måske ikke blot pæne ting, han eller hun siger om dig.

Er der noget, som du kunne ønske yderligere oplysninger om, så må det være på tide at spørge om det nu, når du har fortalt, hvad du kan formode, annoncøren er interesseret i at vide om dig. Selv om du er ved at dø af spænding over, hvor mange penge, du kan tjene på dette job, så er der ingen grund til at spørge om det i din ansøgning, hvis ikke særlige grunde gør sig gældende. Enhver annoncør ved med stor sikkerhed, at det interesserer dig brændende, hvad du får for det. Hvis lønnen er fastsat på forhånd, meddeler han det i annoncen, eller burde i hver fald gøre det. Hvis lønnens størrelse er afhængigt af, hvor meget og hvor lidt ansøgeren kan, så vil han gøre sig sine beregninger, når han har modtaget din ansøgning, og så vil du få et løntilbud i hans næste brev til dig. Det vil følge af sig selv, og der er derfor ingen grund til at spørge, hvis ikke der for dig knytter sig særlige betingelser til din eventuelle ansættelse. I det eksempel, som vi her har benyttet, kan man ikke regne med, at der vil være nogen grund til at stille særlige „lønkrav“. Men de fleste arbejdsgivere vil være klare over, at skal man have en medarbejder, der virkelig kan noget, så må man også betale, og så vil man foretrække de ansøgere, der er dygtige, frem for dem der vil gå for en lille løn. Hvis man altså er dygtig til det pågældende job, så kan man godt komme ind på at tale om en mindsteløn, men almindelig takt og høflighed siger, at man må *begrunde* dette krav. Man skriver altså ikke: „Jeg vil have mindst 500 kr. om måneden“, men derimod kan man godt skrive: Det er min plan til næste år at søge optagelse på et seminarium, og da jeg selv skal betale min uddannelse, betyder det meget for mig, at jeg i tiden ind til da får lagt så mange penge til side som muligt“. Så har du antydnet, at lønnens størrelse ikke er underordnet.

Hvis der ikke er nævnt et tal for lønnen i annoncen, så lad bare være med at nævne et præcist tal, det var da ærgerligt, om du skrev, at du ville have 500 kr. for noget, som din arbejdsgiver havde tænkt sig at honorere med 600 kr.

Det samme gør sig gældende med hensyn til friheden. Enhver normal annoncør vil give dig en fornuftig udregning af, hvor mange fridage og fritimer, du vil kunne få, når han skriver sit første brev til dig. Kun hvis specielle forhold gør sig gældende kommer du ind på dette emne, og så forklarer du, hvorfor det betyder så meget for dig. Du kan godt tillade dig at skrive: „Min far og mor har solvbryllup den 22. juli, og jeg vil naturligvis meget gerne tilbringe denne dag sammen med dem. Derfor beder jeg om, hvis jeg kommer i betragtning ved besættelsen af den ledige stilling, at jeg må kunne tage toget hjem om aftenen den 21. juli, og jeg skal være tilbage så hurtigt, som

det kan lade sig gøre den 23. juli. På den anden side må du gøre dig klart forinden, at du loper en risiko for, at de vil foretrække en anden ansøger, som ikke skal til solvbryllup; tænk, hvis annoncoren også har solvbryllup den 22. juli!

Nu må vi efterhånden være nået så langt, at vi skal til at finde en afslutning. Den skal runde ansøgningen lidt af, og egentlig ikke sige noget særligt. Den skal antyde, at du venter spændt på at få et svar, men på den anden side, skal annoncoren ikke få indtrykket af, at hvis han drop- per dig, så har du ikke flere chancer i denne verden. Du skal i afslutningen — som i hele ansøgningen — anvende et sprog og en udtryksform, som antyder, at det for øjeblikket er dig, som *beder* om noget; men du har forhå- bentlig til hensigt at yde noget til gengæld, så det må ikke lyde som om du *tigger*. Vil du have et par eksemp- ler, kan de lyde sådan: „Jeg håber, De vil give mig lej- lighed for at uddybe de forskellige punkter i min ansøg- ning ved en personlig samtale“, „Det er mit håb at komme i betragtning ved besættelsen af den ledige stilling, da netop arbejdet med kundebetjening altid har haft min store interesse“ eller „Det vil glæde mig meget, hvis De kan bruge mig i Deres forretning, og jeg vil gøre mig stor umage for at gøre arbejdet til Deres tilfredshed“. Er det en formfuldendt og forretningsmæssig ansøgning, så bør du underskrive den „Deres ærbødige Else Berg“, er den lidt mere personlig, kan du godt skrive „Med venlig hil- sen Else Berg“.

Hvis der følger bilag med ansøgningen, kan det være praktisk nederst i venstre hjørne at skrive en lille liste over dem. Det kan gøre det lettere for den, der skal holde sammen på flere forskellige ansøgninger på et skrivebord, hvor der i forvejen ligger andre papirer. Det er altid for- nuftigt at vedlægge sin ansøgning, en frankeret svarku- vert, og man skal altid gøre det, hvis man ønsker afskrif- ter af anbefalinger eller lignende retur. Det burde være en naturlig ting for alle annoncorer, at man under alle omstændigheder svarede på en ansøgning, men det er det desværre ikke. En frankeret svarkuvert vil give dig større chancer for at få et hurtigt svar, og det må også anses for at være høflig gestus over for annoncoren, at du vil spare ham for den udgift og det besvær.

Ja, så er vi nået til vejs ende, så er der blot tilbage for mig

„at udtrykke mit inderlige ønske om, at disse bemærknin- ger må være til hjælp og glæde for jer, når I står for at skulle skrive en ansøgning. Det er mit håb, at de vil kunne skaffe jer opgaver til lige stor tilfredshed for jer, som for jeres arbejdsgivere; for uden gensidig tilfredshed, er der ingen tilfredshed.“

Held og lykke med det!

Jeres ærbødige Troid.

Finsk flickscout på spejder-sprog-lejr

Jag heter Weronica Dahllund och är 14 år gam- mel. Jag bor i Östersundom i närheten av Helsing- fors. Östersundom är en liten by på 300 invånare och ligger bara 20 km från Helsingfors. Jag går i fjärde klassen i lärdomsskola i Helsingfors.

Mitt scoutnamn är Nicke. Jag är vicepatrulle- dare, I klass-scout och tillhör Östersundom flick- scouter. Vår kår är mycket liten, vi har bara 2 pa- truller. Det beror kanske på att alla inte är inters- serade av scouting i vår by. Men jag skall inte klaga, vår kår är bara 5 år gammal.

Läger hör till det roligaste för där får man så många nya vänner. I somras var jag med om mitt bästa läger. Det var ett finskt språkläger, där det var meningen att svenska flickor skulle lära sig tala bättre finska. Vi var 10 svenska och 10 finska fli- ckor, och naturligtvis slog vi ihop oss efter språken. Men så delades vi i tältlag och blandades ihop, svenska och finska om vartannat. Det var väldigt roligt, och vi var uppriktigt ledsna när lägret var slut.

Utom detta läger har jag varit med om 2 andra. Vid sidan av scoutarbetet har jag också andra hob- byn, är intresserad av segling och har en egen segelbåt.

Nu slutar jag med en hälsning till alla mina scoutsyststrar runt om i världen.

Weronica från Finland

Dronninge- og Prinsessefesten

*3000 førere til fest
den 23. maj
for dronning Ingrid og
prinsesse Benedikte
i KB-hallen*

*Den tidligere formand,
dronning Ingrid,
og den nuværende,
prinsesse Benedikte.*

Ja, det er jo allerede længe siden, men da I ikke har haft noget blad siden, skal I lige høre, hvad 3000 førere og store spejdere oplevede lige før ferien.

I februar gik dronningen af som formand for Fællesrådet, (men hun er stadig vor protectrice), og overlod det store og vigtige arbejde at være fællesnævner for pigespejderkorpsene i Danmark til prinsesse Benedikte. Det skulle have været fejret i marts, men så døde den svenske dronning, og festlighederne måtte udsættes til maj. Fra hele Danmark strømmede førere og store spejdere til KB-hallen i København til en ikke mindre end 5 timer lang fest. Det begyndte med, at formanden for vort verdenskontor, en lille knalddygtig, smart dame, Signe Dreier, (som egentlig var til møde i Paris, og derfor talte mellem to flyvemaskiner) fortalte om internationalt samarbejde. Derpå drak alle en hyggelig, hastig kop kaffe med hinanden, før de gik over til næste afdeling af det fine og store program. Grønspejderchef, Ruth Kristiansen, takkede dronningen for mere end et kvart århundredes ikke bare interesse, men direkte slid for pigespejderarbejdet i Danmark. Roverkoret sang og det gjorde også grøn-lænderkoret Mik, som I måske kender fra radio og fjernsyn. Publikum ville slet ikke holde op med at klappe, da kgl. skuespillerinde Clara Pontoppidan

fortalte historier af H. C. Andersen. En udmærket film med klip fra korpsenes arkivfilm viste dronningen i lejre gennem årene, til møder og til parader.

Der var lavet en strikkevisе om de mange sokker, huer og vanter (35.000 stk!) der var sendt som gave til grønlandske børn, og man så de lange strikkepindes dans med garnnøglerne, der svandt og svandt. Et til lejligheden digtet spil fortalte om føreres arbejdsvilkår, moderen, der har spædbarn og mand, lærerinden der ellers har nok af børn, kontordamen med den vanskelige chef, pigen, hvis forlovede må vente udenfor i regnvejret, mens hun har møde – men alle er de glade spejdere!

Der var også skrevet en kantate til dagen med roverkoret syngende, solistoptræden af skuespillerinden Lotte Herman, selv gammel spejder, og en glad vise af et par „blåsmutter“ om dronningen, prinsessen og de mange blå og grønne farver.

Spejderchef, Ellen Arkil bød prinsessen velkommen i Fællesrådet, og prinsesse Benedikte talte om det arbejde, hun glædede sig til at gå ind i nu.

Til sidst myldrede bunker af „blåsmutter“ op på scenen, viftede med bøgegrene og sang „Sig god dag til i morgen og farvel til i går“.

Det store dygtige orkester fra Århus spillede før og efter festen, som blev en virkelig festdag. A.H.

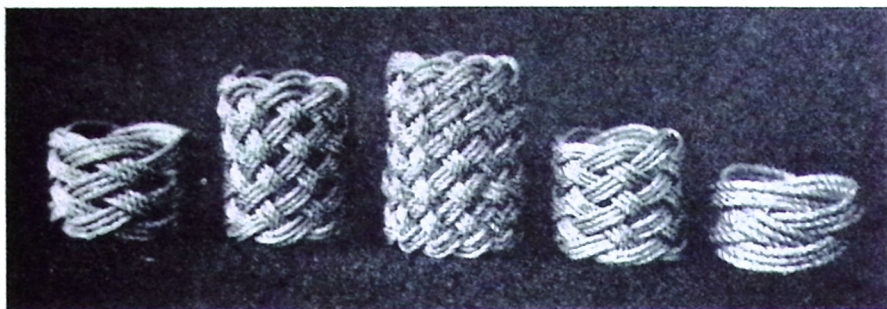

Fig. 1. De fem tørklæderinge illustrerer udviklingen fra fireslået tyrkerknob med tre bugter til tolvslået med elleve bugter.

Tovværkshusflid med Niels Næve ©

4-, 6-, 8-, 10- og 12-slået tyrkerknob

Fireslået med tre bugter

A. Lav et overhåndsknob omkring roret (eller de tre fingre på venstre hånd).

B. Tampen fortsættes en omgang rundt i højre side og flettes ind mellem knobets to krydsninger fra højre til venstre — under og over.

C. Tampen fortsætter en omgang rundt i venstre side. Lige før den faste part flettes den til højre — over og under.

D. Derefter flettes den til venstre — over faste part og fortsætter under og over de følgende parter.

E. Fjerde rundtørn er fuldført i venstre side, og tampen er gået til fordobling ved siden af faste part.

Seksslået med fem bugter

A. Der startes, hvor man sluttede med det fireslåede knob med tre bugter

Fig. 2. Udviklingen af fireslået tyrkerknob med tre bugter.

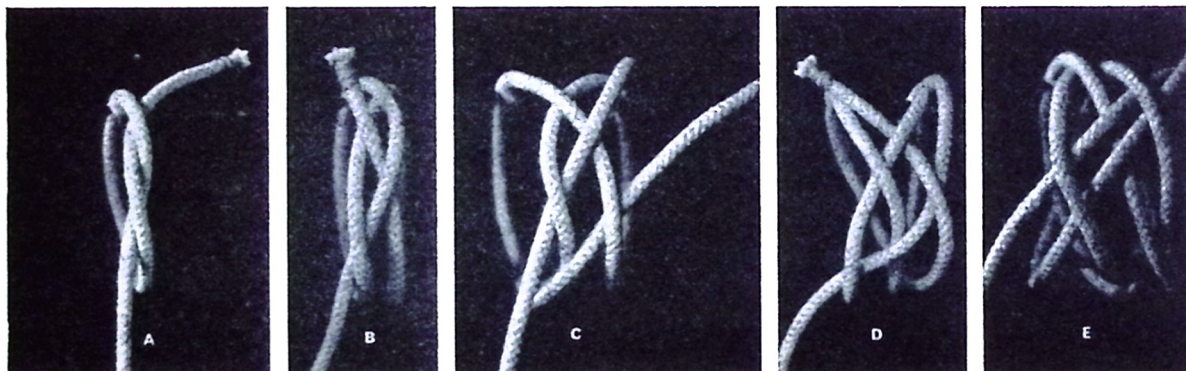
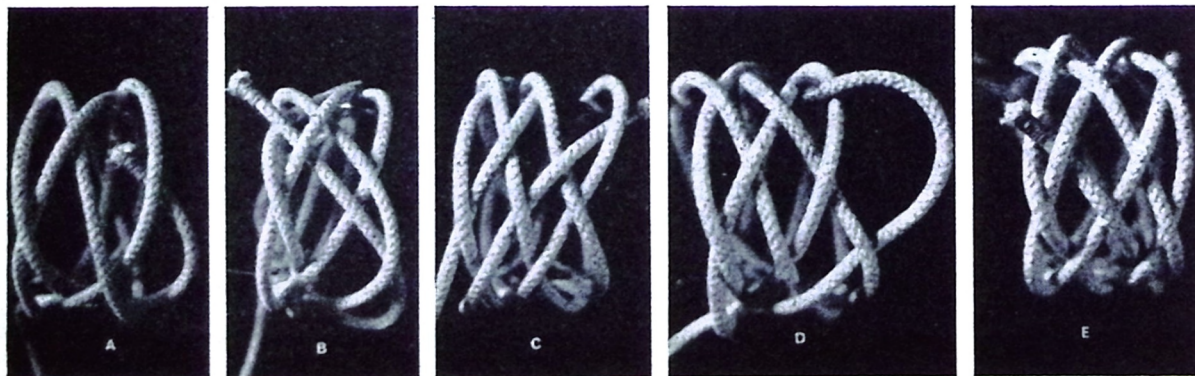

Fig. 3. Udviklingen fra fireslået til seksslået tyrkerknob.

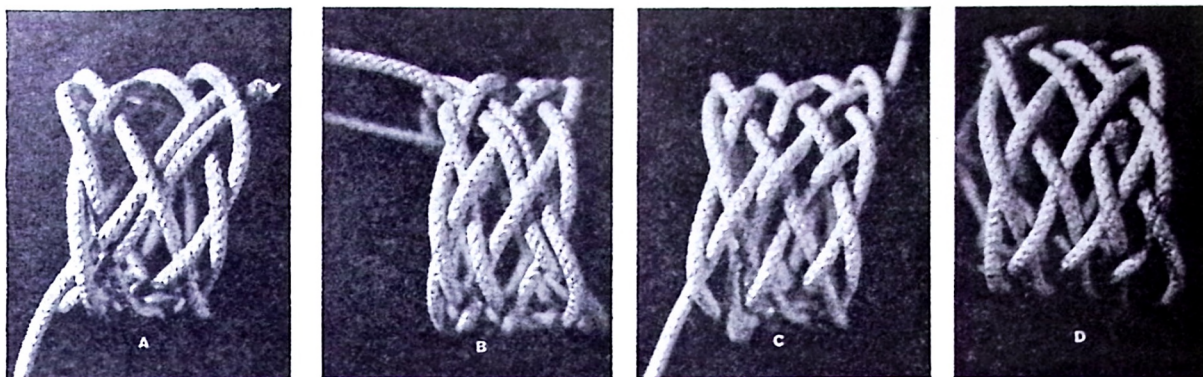

Fig. 4. Udviklingen fra sekslået tilotteslået tyrkerknob.

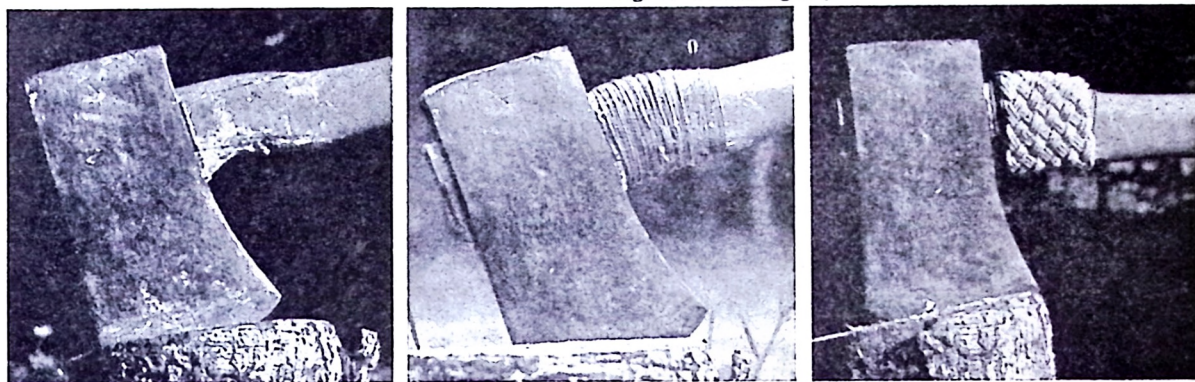

Fig. 5. Øksens svageste punkt kan beskyttes med et tyrkerknob. I dette tilfælde et tislået med ni bugter. Fremskredet slid og begyndende brud er her repareret med bændsling først.

(fig. 2 E). Tampen har fulgt faste part fra venstre til højre. På tilbaketuren mod venstre begyndes med at føre tampen *under* faste part.

B. Der flettes parallelt med faste part fra højre til venstre — under, over, under og over.

C. Tampen fortsættes rundt i venstre side, og lige før faste part flettes den mod højre og splitter de to parallelle parter ved at passere over, under, over og under. Tampen ses nu øverst til højre.

D. I næste fletning fra højre mod ven-

stre passerer tampen først *over* faste part.

E. Tampen er passeret over faste part og er fortsat fra højre mod venstre — under, over, under og over. Det sekslåede er fuldført, og fordobling kan begynde.

Otteslået med syv bugter

A. Første del udføres som begyndelsen i fordobling af det sekslåede. Tampen følger faste part fra venstre mod højre.

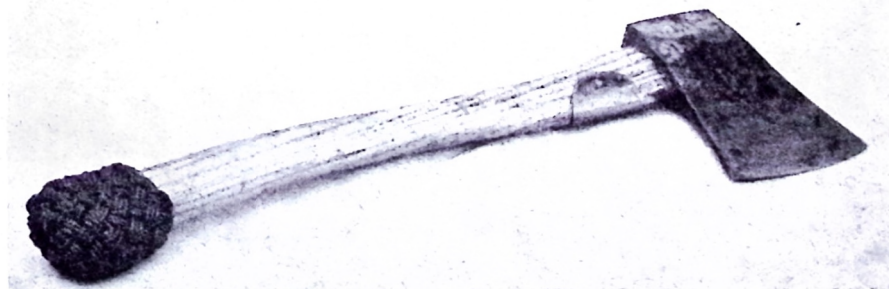
B. Tampen passerer *under* faste part

og følger den derefter fra højre mod venstre — over, under, over, under og over.

C. Tampen splitter de to parallelle parter i næste fletning mod højre: over, under, over, under, over og under.

D. Sidste fletning mod venstre går først *over* faste part og fortsætter derefter med at adskille de to parallelle parter. Derefter går tampen igen ind ved siden af faste part — enten til fordobling eller til udvikling af et tislået knob efter samme retningslinier.

Fig. 6. Øksen kan svinges uden at glide ud af hånden, takket være det skålformede tislået tyrkerknob. Det sidder godt fast, fordi det har været dyppet i lak. Eventuelt kan det sikres yderligere med et par stifter.

Patrulje- HJØRNET

Fremmede lege til dansk brug

Når efteråret sætter ind, må vi omend modvilligt holde „flyttedag“ indendøre. Derfor kan det være rart at kende et par lege, som man kan „få varmen“ med i lokalet. Her kommer nogle lege fra fremmede eksotiske steder, lånt fra de svenske spejders blad „Treklovern“.

Korea.

Dette er en rytmisk leg, som gruppen udfører, mens de siger „Så chiki, så chiki, så po po“ (der skal særligt tryk på ordet „sa“) om og om igen.

Patruljen står i en rundkreds med en leder. Denne begynder rytmisk at foretage en bestemt bevægelse (f.eks. enten klapper i hænderne, eller hopper, nikker, bukker til højre eller venstre, stamper med foden o.s.v.). Samtidig siger alle de koreanske ord. Efter en omgang begynder personen til højre for lederen at gøre den samme bevægelse, mens lederen finder på en ny bevægelse at gøre. Efter endnu en omgang begynder tredjemand på den „første“ bevægelse, mens den anden fortsætter med den „anden“ bevægelse, og lederen finder på en tredje.

Bevægelserne forplantes på den måde kredsen rundt, hver gang man begynder at sige den koreanske remse, indtil alle i kredsen er med og gør forskellige rytmiske bevægelser.

Indien

Patruljens medlemmer danner parvis en stor cirkel. Parrene står vendt bort fra hinanden, sådan at den ene står „med solen“, mens den anden står „mod solen“. På et signal begynder de to ringe, der på denne måde er blevet dannet, at løbe rundt. Den inderste ring løber med solen, mens den yderste ring løber mod solen. På et signal standses løbet og det gælder for parrene om at finde hinanden, og komme ned på gulvet at sidde. Det par som kommer sidst, går ud af legen.

Filippinerne.

Der skal til denne leg bruges klistre og avispapir. — Hver gruppe — på to spejdere — får nu til opgave at lave et billede, uden brug af saks, som forestiller en eller anden ting, som er karakteristisk for et andet

Stjernekiggeri

September og august måneder er normalt gode måneder at „kikke stjerner“ i — tag patruljen med ud en aften, og se på stjernehimlen. Når I kommer tilbage, får hvert patrulje-medlem en portion „stjerner“, som er udklippet i papir, og nu skal hun så sætte de forskellige kendte stjernebilleder op med rigtig afstandsforhold.

Patruljekassen

Hvordan står det egentlig til med jeres patruljekasse? Måske bugner den, måske er den lidt slunken. — Var det ikke en idé til det næste patruljemøde at se lidt nærmere på kassens indhold og bede patruljekasseren lave en oversigt over de indtægter I har, og over de udgifter, I har, og samtidig gøre lidt rede for, hvordan det står til med beholdningen.

Det er også en glimrende anledning til at se patruljens egendele lidt nærmere efter i sømmene. Måske trænger flere ting til fornyelse, inden vintersæsonen sætter ind. — Måske viser det sig, at I i virkeligheden har råd til at anskaffe en ting, som I længe har ønsket jer.

Den kan jo også hænde, at kassere- ren siger, at der ikke findes penge i kassen, — så er anledningen der jo

til, at undersøge mulighederne for at forøge kassens indtægter. — „Alting stiger“ siger man, så hvorfor ikke se lidt på mulighederne for at øge „bø- debidragene“, hvis det ellers er noget, I gør brug af hos jer!

☆ ☆ ☆

Hvordan har solvpladerne på jeres stander det? — Er de mon blevet lidt anløbne efter sommerlejrens skiftende vejrlig? — Så frem med pudsekluden. Det er en god øvelse inden „Spejderhjelpen“ kommer, hvor I måske bliver blandt de heldige, der bliver betroet at pudse en families solvtøj.

Ferieminde-kimsleg

De fleste af patruljens spejdere har sikkert tilbragt sommerferien med ferietur rundt om i landet, og har derfor set en masse seværdigheder — I kunne måske forene det „praktiske med det behagelige“ i denne lille kimsleg, hvor I også kan genopfriske ferieminder.

På en papskive klistres forskellige bykort, billeder af forskellige seværdigheder eller enkelte dele af kendte bygninger etc. De opklæbende ting nummereres — lad spejderne se papskiven i 2. min. og bed dem derefter nedskrive i nummerorden, hvad de forskellige billeder viste.

Legen kan også overføres på lokale bygninger og mindesmærker.

Så fiks kan man også lave et tallerkenstativ! — Dette stativ blev set på korpsturneringen i Hanebakkerne.

land, f.eks. vindmøller i Holland, gondoler i Venedig. Siden skal grupperne gætte, hvilket land de andre grupper har haft i tankerne. Legen kan udvides til, at man stemmer om, hvilket billede man finder bedst.

England.

Herfra kommer to lege, som udmærker sig ved at kunne leges såvel ude som inde.

Den første leg skal under alle omstændigheder leges i mørke. En af spejderne udses til at være „nattevagt“ og må gå udenfor. De øvrige spejdere får hver sit nummer, begyndende med et. De skal herefter gemme sig. „Nattevagten“ kommer herefter tilbage og slår på en gong-gong (et grydelåg og en grydeske) og siger f.eks. at klokken er 1. Den spejder som har nummer et, skal nu svare med en dyrelyd. „Nattevagten“ må så prøve at gætte, hvilket dyr, der er tale om. Gætter hun rigtigt må spejderen komme frem fra sit gemmested og være „vagt“. Lykkes det derimod ikke „nattevagten“ at gætte rigtigt, må vagten i stedet for forsøge at finde spejderen, som ikke må flytte sig. Lykkes det ikke for „nattevagten“, at finde spejderen, må hun tage en tårn til, og igen slå på gong-gong og sige et andet nummer, og legen fortsætter.

Den anden engelske leg forudsætter, at der er flere patruljer, eller også en stor patrulje, som kan deles i to eller tre grupper. Foran hver gruppe ligger en lille høj af småsten. Første mand fra hver gruppe løber nu hen til bunken, der er placeret ca. 5 m fra gruppen og henter en sten, som bringes til gruppens anden mand, der lægger stenen ned og henter næste sten, som gives til nr. 3, der lægger den ned og henter en sten o.s.v. indtil bunken er bragt „hjem“ og danner en ny pæn bunke. Den gruppe, der først bliver færdig har vundet.

Holland.

Patruljens medlemmer sidder i en rundkreds, og inde i midten er en spejder med bind for øjnene. De øvrige medlemmer af patruljen har hver sit nummer og spejderne inde i ringen siger nu to tal, f.eks. 4-2 og de spejdere, som har disse numre må lynhurtigt bytte plads. Det skal ske lydløst, så spejderen i midten ikke når at få fat på dem. De må ikke løbe langt fra ringen. Når de ikke at bytte plads, inden den ene bliver fanget, må hun ind i ringen. Fanges ingen, klapper spejderne i kredsen i hænderne og legen fortsætter.

Sådan er udsigten fra Danmarks højeste træer.

HØJE træer

For at et træ skal blive meget højt, må det have vokset i mange år. Men det er ikke nok at være gammel, for verdens ældste træer er nogle „rævehalefyrr“, der vokser et sted i Californien. De er over 4000 år gamle, men nogle af dem er kun 10 m høje.

Træerne må være af en slags, der ikke let rådner, ellers falder stammen jo sammen, inden træet bliver rigtig højt. Klimaet skal også være godt, for at træerne kan vokse sig rigtig høje.

Verdens højeste træ er 112 m højt og findes, blandt „Kæmpifyrrene“ (sequoia'erne), ligeledes i Californien. Danmarks højeste træ står på vestsiden af Furesøen i den sydøstligste del af Nørreskov. Det er en ædelgran på omkring 200 år, og den er 46 m høj! (Til sammenligning kan jeg fortælle, at Rundetårn er ca. 35 m og Gåsetårnet ca. 26 m højt.) Træet står sammen med nogle få andre store ædelgraner i en løvskov, der er 30-35 m høje, så de rager højt op over den, og kan ses langt omkring. I kan finde ind til dem på følgende måde: Lige syd for 17 km stenen i sydkanten af Nørreskov går der en skovvej følg

Kirsten Olesen fortæller om,
hvor højt mon et træ kan blive.

den ca. 100 m til en tværvej. Drej af en sti ca. i nordøstlig retning, gå 100 m, og så står I ved foden af Danmarks højeste træ, (der står et 6-tal på det).

Der findes andre høje træer end disse. Bor I f.eks. på Fyn kunne I tage en tur til skovene ved Langesø 12-13 km nordvest for Odense. I de skove findes der mange store og meget smukke nåletræer, som skovfolk kommer langvejs fra for at beundre. Kender I den bog i Politikens håndbogsserie, der hedder „Træer og buske i skov og hegn? Tag den med og se om I kan finde ud af, hvad det er for træer I ser.

Bor I i midtjylland, kunne I tage en tur til Almind sø lige syd for Silkeborg. Fra Horsens-landevejen følger I vejen mod vest syd for søen, krydser jernbanen og går mod syd (på nogle kort er stedet mærket 91). Her finder I nogle meget høje sitkagraner (meget stikkende nåle og blåhvide nåleundersider). Den højeste sitkagran er 43½ m. Træerne er kun 70-80 år gamle, så der er stor chance for, at vi engang her skal finde Danmarks højeste træ.

K.

Jeg vil gerne slå et slag for indførelse af nye vandreplader. Jeg synes, det er skrækeligt, at vi stadigvæk skal slæbe rundt med vores vittighed af en 200 km plade — 200 km på et helt år! Næh, det er vist ikke noget at prale med.

Kunne vi ikke i stedet få nogle flere og ordentlige vandreplader, som f.eks. drengene har?

45 km	10 timer
60 km	14 timer
75 km	18 timer
90 og 100 km	30 timer,

hvori er inkluderet en tvungen, sammenhængende hvileperiode på mindst 6 timer.

Dette ville være noget, der var værd at stræbe efter. Vi er slet ikke så skrøbelige, som der måske er troet om os, og jeg tror, det er lige sådan en gang udfordringer, vi mangler til ordentlig at få gang i fedtlæderstøvlerne og slidt landevejene tynde.

Ditte, II. Højbjerg trop.

Idet vi bringer Ditte en tak for hendes friske „udfordring“ til de traveglade, tilføjer vi, at denne plads i bladet helt og holdent er jeres. Her er I velkomne til at fremkomme med efterlysninger eller kritik af noget, I synes burde og kunne være anderledes. „Udfordringerne“ skal blot sendes til Pigespejdernes redaktion, Lundsgade 6, København Ø — og husk lige at skrive jeres fulde navn og adresse, selv om I ønsker anvendt mærke under bidragene.

R e d.

Sir Walther Donald Ross' ærespokal

Kan I huske, I her i bladet har læst om en ganske særlig ærefuld præmie — Sir Walther Donald Ross Trophy —.

Det er en pokal, der er givet af en canadisk herre, og som hvert år tildeles en gruppe spejdere der har gjort sig fortjent til en anerkendelse for en ganske særlig veludført hjælpeopgave.

Selve pokalen — en stor solvpokal med inskription — står på Our Chalet, men grupperne modtager en miniaturekopi af pokalen.

Australien. I 1962 havde både Australien og Korea en gruppe, der havde gjort sig fortjent til pokalen. Efter en alvorlig ildebrand i det australske buskland hjalp Diamond Valley trop i 52 dage med genopbygningsarbejdet. De lavede mad, gjorde rent, hjalp med oprydningen og indfangede nogle af de bortløbne dyr. Selv efter genopbygningsarbejdet hjælper spejderne stadig katastroferamte familier.

Korea. Omkring Chung Ang Pigeskole ligger der i Seoul et område med slumkvarter. Befolkningen er alfabetar, og skolen blev betragtet med skepsis af den lokale befolkning. I 1961 fik spejderne fra seniortrop 51 + spejdertrop nr. 11 i Seoul imidlertid 40 af kvinderne til at komme op på skolen, hvor de underviste dem i de koreanske bogstaver, lærte dem klokken og at bruge en telefon. Året efter underviste de 80 kvinder. Dette har selvfølgelig været af stor værdi for kvinderne og har givet befolkningen en helt anden indstilling til skolen.

* * *

Hvad ved du om Esperanto?

Internacia, moderna, neutrala, lingvo estas necesa por la moderna mondo. Por internacia laboro — internacia lingvo.

Dette er Esperanto og betyder: *Et internationalt, moderne, neutralt sprog er nødvendigt for den moderne verden. For internationalt samarbejde — et internationalt sprog.*

Hvad gør Esperanto lettere at læse end andre sprog?

Esperanto er ikke blot logisk, men også levende. Det er et udvalg af naturlige ord fra moderne, nationale sprog, men ordene er iklædt en ganske enkel grammatik. Den består af 16 hovedregler uden undtagelser. Antallet af ord, der skal læses er meget stærkt begrænset ved brugen af for- og efterstavelser, der ændrer betydningen af allerede kendte ord, f. eks. giver forstavelsen *mal* — altid den modsatte mening: *Inteligenta* og *det modsatte: mal-inteligenta*. Eller: *Telefono*, *telefona*, *telefonisto*, *telefonistino* o. s. v. med helt op til 40 variationer af det enkelte ord.

Alle ord udtales ganske som de staves. Navneord ender på *o* som *mondo* (verden), tillægsord på *a* som *granda* (stor), udsagnsord i nutid på *as* som *lernas* (lærer).

Det bestemte kendeord hedder *la*, genstandsled får endelsen *n* og flertal dannes overalt ved tilføjelse af *j*.

Prøv om I kan oversætte:

La mondo estas granda. Inteligenta persono lernas Esperanton. Telefono estas internacia aparato.

G. Kirchhoff-Hansen

Så er chancen der igen

for en „udenlandsfart“ i oktoberferien

Vil du med?

I fjor indbød vil til en sådan „rejse i tankerne jorden rundt“ på en international træning på Jægergården i oktoberferien — og tilstrømningen var enorm (over 200); Gurli og jeg måtte med dyb sorg sige nej til langt de fleste — (læs Pigespejderne oktober 1964), men det skrev vi os bag øret, og nu prøver vi at få mange flere „ud at rejse“ i år, idet det internationale udvalg arrangerer 3 træninger, der hver kan have ca. 30 deltagere, så du har da en chance for at være blandt de heldige, hvis du opfylder betingelserne og melder dig rettidigt! Jeg håber, at mange af „de skuffede“ fra i fjor kommer med i år.

Udenlandsfarterne er beregnet for spejdere mellem 15 og 18 år — det vil i det væsentlige være PF, TM, TA og seniorer. Det viste sig, at oktoberferien er en god tid, idet en stor procent af de nævnte er skolebørn, og så er det lige på tærsklen til det nye spejderår, hvor der jo nok er brug for lidt nye idéer. Jeg kan godt betro dig, at „de rejsende“ fra i fjor syntes ikke, det var kedeligt (læs Pigespejderne januar 1965), vi har allerede haft et gensyn og har planer for nr. 2.

I påsken 1965 havde Gurli og jeg en flok „Fredericiapiger“, der gik i „Jægergårdspigernes“ fodspor — og de var lige så begejstrede efter deres breve at dømme.

Vi farter udenlands

på Jægergården fra den 20.—24. oktober
i Kløverhytten ved Århus fra den 17.—22. oktober
i Assenbæk mølle ved Esbjerg fra 18.—23. oktober

Der er ingen stedbegrænsning — jyderne er velkomne på Jægergården og sjællænderne i Århus og Assenbæk o.s.v., men hvis pengepungen er tom, er du også velkommen til at cykle til det nærmeste sted; (I skal betale rejsen), men vi har arrangeret det på denne måde, fordi samværet mellem jyder og københavnere o.s.v. er værdifuldt.

Opholdet og træningen koster 40,00 kr. — prøv at få hjælp fra trop eller division.

Tilmeldelse med angivelse af navn og adresse — fødselsår, spejdergrad, stilling i korpset, trop og division samt TF og DC's underskrift sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, senest den 20. september.

Du må skrive, hvilket af de 3 steder, du foretrækker, men også det næstbedste, hvis „dit bedste sted“ skulle blive overtegnet først.

Vi tre, der skal lede disse „rejser“, og alle vore hjælpere er meget spændt på, og nogen vil ud at rejse med os.

Kommer du i år?

Løyer.

Lejr på en væddeløbsbane

I 1964 blev den 22. lejr for handicappede børn afholdt i Sydaustralien. Disse lejre bliver arrangeret af Pigespejderkorpset, og de første lejre blev holdt i Glenban, Strathallin, som var træningscenter under krigen.

I 1947 blev den første lejr afholdt på Oakbank væddeløbsbane, et meget smukt sted med alle bekvemmeligheder, og med stor gæstfrihed udlånt af Sydaustraliens væddeløbsforening.

De lokale beboere er gavmilde med mejeriprodukter, frugt og grøntsager, og støtter iøvrigt lejren på alle måder. Det samme gør mange foreninger og private.

Lejrens personale består af spejdere, seniorer, søspejdere under ledelse af en lejrleder, og det har selvfølgelig stor betydning for en teen-age-pige at hjælpe til i en sådan lejr.

Ca. 30 handicappede børn kommer i lejren på en 12 dages teltlejr. Friluftslivet i en teltlejr er en stor nyhed for de små handicappede drenge og piger, og det bliver til en uforglemmelig oplevelse for dem.

Hvilerum, køkken og spisestuer er beliggende under tribunen. Fysioterapeuter giver børnene særlige behandlinger. Børnene laver lejrarbejder og spejderprøver sammen med spejderne og indpasser sig i det hele taget under lejrlevets rutine.

Denne årlige Oakbank-begivenhed, er umådelig populær hos såvel spejdere som handicappede børn. Venskaber knyttes og mangeårige brevvekslinger indledes. Mange kommer igen år efter år, og for dem der støtter og hjælper, bliver det en værdifuld erindring for livet.

(Fra Council Fire)

„Egern“-patruljen i Rødding trop i Sønderjylland havde i forsommeren en herlig patruljetur, hvorfra dette billede stammer. De ser bestemt ikke ud til at have manglet noget at more sig over, vel?

BØLLE BERETTER OM:

Mågernes sommerlejr

Sommerlejren 1965 vil vi sent glemme. Det var den vådeste og den koldeste sommerlejr, som jeg nogensinde har oplevet, men derfor var den bestemt ikke kedelig. Vi ankom heldigvis i tørvejr, og vi nåede også at få indrettet de mest nødvendige lejrarbejder dagen efter, inden regnen begyndte. Tvilling og jeg måtte om aftenen ud i badedragt og grave diamantgrav rundt om teltet før vi kunne krybe i posen, og regnen trommede på teltlugen hele natten, men der kom heldigvis ikke vand ind i teltet.

Vi havde en aftale med en lokal Røde-Kors-dame, om at troppen skulle rydde stranden, som kun lå 4-500 meter fra vores lejrplads, for flasker, glasskår og andre uhumskheder, og aftalen lød på, at det skulle ske på denne dag, hvor himmel og jord stod i eet. Jeg vågnede om morgenen klokken syv, da Susan, som er vores tropsfører, stak hovedet ind i teltet og fortalte, at hun ønskede min nærværelse i sit telt med det samme, der var indkaldt til ekstraordinært patruljeføreremøde der, og det var tilladt at tage sovepose med. Susan ville gerne høre, om vi syntes vi skulle holde vor aftale med den rare Røde-Kors-dame, eller om vi skulle forsøge at få aflyst hele historien i dette rædsomme vejr. Vi snakkede længe frem og tilbage, men blev til sidst enige om, at det ville være synd at skuffe damen, det ville også ødelægge vort program, hvis vi skulle lave det om til en anden dag, for vi havde nok at lave hver eneste dag.

Klokken ti om formiddagen mødte så 24 regnvejrsklædte spejdere som aftalt ved parkeringspladsen ved nedgangen til stranden, og der sad den fine Røde-Kors-dame i en stor flot bil med to herrer og var lige ved at græde af rørelse over, at vi mødte op i sådan et vejr. De to herrer var ved at dø af grin over vor ret ureglementerede regnvejrsudrustning, og den ene myldrede ud af vognen, for han ville absolut have et billede af os. Det viste sig, at han var pressefotograf, og at den anden herre var journalist ved det lokale blad, og Røde-Kors-damen havde fået dem med, for at de skulle kunne fortælle i deres blad, om alle de mærkværdigheder, som vi fandt på stranden. Vi delte os hurtigt ind i tre-mandshold, og jeg kom på et hold sammen med Høg og Gemse, og efter en fin forudlagt plan, be-

gyndte vi nu eftersøgningen. På to steder skulle vi tre rense en ti meter bred strækning fra vejen og ned til vandet. Når alle var færdige med det, ville vi allesammen på række gå den anden vej langs med vandet, for at være sikre på, at vi havde fået det hele med. Vi havde en rygsæk med, og hver gang den var fuld, måtte vi tilbage til parkeringspladsen, hvor en lastbil ville hente al affaldet.

Det var et mægtigt spændende terræn, for der var skov næsten helt ned til vandet, og vi blev enige om, at vi godt kunne have tænkt os, at få arrangeret en wood-craft-tur her, men det var jo ikke helt det, vi var ude på, man kan næsten sige – tværtimod. Det var dog helt forbløffende så meget møg, folk efterlader på stranden, vi tre alene samlede 11 rygsække fulde af madpapir, flasker, konserverdåser, kapsler, papirsbleer, glemte sager, sildekasser, plasticposer og meget, meget andet. Jeg skal ikke prale ved at fortælle, hvor meget vi tre fandt på vores rute, men jeg kan fortælle lidt om alt det, som hele troppen fik samlet sammen, for det blev talt, vejjet, dynget op og fotograferet på parkeringspladsen bagefter. Der var en hel vognladning af papir og andet brændbart affald, 18 kg glasskår og 148 hele øl- og sodavandsflasker. Metallaaffaldet kom helt op på 89 kg, og årsagen var den, at der midt i bunken af sildedåser, ølkapsler og kaffekanden uden tud lå en radiator, som det ene hold havde fundet inde i skoven. Ni hele og anvendelige sildekasser fandt vi på stranden og som kronen på værket en badedragt, to par badebukser, fem håndklæder og tre umage sko. Den allerbedste fik dog Høg, da vi var nået helt ned til strandkanten. Der fandt hun en stor flot måge liggende og skvulpe. Hun løftede den op i benene, så bedrøvet på den og sagde: „Se, den er skudt under vingen, er det ikke synd? Den skal vi tage med hjem og begrave på lejrpladsen, er det ikke det bedste sted?“

„Nej, er du tosset, tøs“, råbte Gemse. „Den skal da ikke begraves, den skal vi have stoppet ud. Den skal ned og hænges i tropslokalet, det er da meget bedre. Så skal alle de andre gå og sige: 'Der hænger Mågernes måge'.“

„Mågernes måge, Mogens“, sagde Høg, og så var det vedtaget.

De andre i patruljen var også begejstrede for

idéen, og Tuts tante, have en veninde, hvis mand stoppede fugle og dyr ud, så vi håbede, at han ville gøre det for os til en overkommelig pris.

Journalisten og pressefotografen sprang rundt hele dagen og fotograferede og interviewede, og næste dag måtte vi købe et eksemplar af avisen for at indlemme den i patruljens arkiv. Der stod en trespaltet artikel om den store og menneskevenlige gerning, som 24 raske pigespejdere havde gjort i sildende regn. Den var virkelig rørende skrevet, den kunne bringe en telefonstolpe til at hulke. Teksten var ledsaget af flere instruktive fotografier. Der var et billede af Høg på toppen af lastbilen, der skulle køre affaldet bort, og hun stod stolt, som en lyst-fisker og holdt mågen Mogens frem til almindelig beskuelse.

Der var også et billede af Tvilling, hvor hun lå på knæ med hovedet nede i en rævegang. Hun havde råbt VOV ned i hulen flere gange, men det lod ikke til, at ræven var hjemme. Fotografen havde sikkert kunnet få et endnu morsommere billede af Tvilling, hvis han havde kunnet fotografere hende og ræven på eet billede. Endelig var der et dejligt billede af Røde-Kors-damen. Hun havde til en start holdt sig forsigtigt inde i tørvejr i sin bil, men efterhånden som indsamlingsmaterialet begyndte at hobe sig op, så blev det hende åbenbart for spændende. Først vovede hun sig ud i læ af en paraply, men inden der var gået ret lang tid var den hende alt for meget i vejen, og hun anbragte den i bilen, og udsatte den fine hat med blomster og slør for vejrgudernes forgodtbefindende. Damen stod på det sidste billede frigjort og lykkelig midt mellem glasskår og gammelt jern med de våde hatteblomster daskende ned over det ene øje, og hun så ud til at nyde det.

Som tak for vores indsats havde Røde-Kors-damen inviteret os på et måltid varm mad klokken

12, hvor vi endnu kun var halvt gennem arbejdet. På det tidspunkt kom en bil ud med et par store gryder Labskovs, en gryde varm the og en hel junge med mælk, og det kvikkede de slunkne livsånder gevaldigt op, da vi fik varm mad i maven, selv om maden jo blev kølet lidt ned, når det regnede i talerkenen.

Vi kom hjem til lejren omkring klokken tre om eftermiddagen, og jeg behøver vel ikke at fortælle, at vi var våde til skindet. Men humøret var højt, og vi sang af fuld hals, mens Høg gik forrest med mågen Mogens dinglede fra en kæp. Da vi kom hjem blev vi alle beordret i soveposerne og en halv time senere kom Susan rundt med en kop varm cacao til os. Det syntes vi var en dåd af hende, og resten af eftermiddagen fik vi til at gå med at skrive et hyldestdigt til hende.

De to næste dage var nogenlunde tørre, men så begyndte regnen igen. Vi måtte tilbringe en hel dag i teltet, hvor hver patrulje fremstillede en lejravis. De kom til at indeholde rigeligt med regnvejrstof, – vores var der også en kryds-og-tværsopgave i, – og de var alle smukt illustrerede. Avisernes navne var også tydeligt inspirerende af vejret, de hed henholdsvis „Flaskeposten“, „Sydvesten“, „Regnehæftet“ og „Åkandebladet“, og det er svært at sige, hvad der var morsomst, – at skrive vores egen avis, eller læse de andres.

Vi kom hjem lige så våde, som vi havde været hele lejren igennem, men vi var alligevel enige om, at det havde været en god lejr, måske var det netop regnens skyld, at vi var blevet rystet endnu bedre sammen, end vi havde været før, og der er nu også noget om, at i sådan et rædsomt vejr, da viser vi os allesammen fra vor allerbedste side, det blev vi da i hvert fald enige om, at alle havde gjort, dengang da vi efter hjemkomsten gik hjemme på loftet og hængte telt og uniformer til tørre. *Bolle.*

Og så G-L-E-D vi...

— Du kunne vel ikke sige os, hvor spejderne fra X-by ligger?

— Bare g-l-i-i-d østover, så kommer du lige derhen. Og så g-l-e-e-d vi bare øst over gennem KFUM-spejderne landslejr, Trelleborg-lejren, ved Slagelse sidst i juli måned. — Igennem et pløre og ælte, vi ikke har set magen til i mange år. Her var mudder nok til alle Europas „misser“ at tage mudderbad i en rum tid fremover.

Men det skænkede de 10.000 grønne drengespejdere ikke en tanke — de „gled“ bare gennem en dejlig lejr, hvor humøret heldigvis stod adskilligt højere end pløret. De hyggede sig på bedste vis på deres lejrpladser i de forskellige „stjernebyer“, som lejren var opdelt i.

Der var imponerende lejrarbejder at skue — og ingen behøver at være bange for, at drengene fik mudder i kartoffelvandet, for langt de fleste steder havde de nemlig lavet sig store „Gammelmandsildsteder“, hvad der viste sig uhyre praktisk i situationen. Dertil kom, at de enkelte divisioners „kendingstegn“ i mange tilfælde var særdeles imponerende, bl.a. havde en division fremstillet et helt vikingskib — en anden havde bygget et stort tårn, hvor der stod opstillet telte på hver etage! Et andet tårn blinkede ved natide „Trelleborglejren, Trelleborglejren“. Jo, vist havde de en god lejr — ikke alene i Slagelse, men også på en bivuaktur i det midtsjællandske landskab. — Den g-l-e-e-d godt, den lejr!

et ikke på tide at
fikse uniformen op

Redigeret af Paw

1. Soltrop i Holbæk fejrede den 15. august sit 25 års jubilæum ved en stor fest på Slotsmarksskolen.

1. Soltrop har gennem årene været en vældig dygtig trop ikke mindst, fordi troppen har kunnet glæde sig over at have haft mange dygtige førere. Mange piger har da også været med, så mange, at det blev nødvendigt at dele troppen i to troppe.

Soltroppen blev i sin tid startet af en husmoder, fordi hendes datter nægtede at flytte med til Holbæk, hvis der ikke kom blå pigespejdere der. De var syv piger i den første trop, men inden året var omme, nåede de op på 32. I dag har de 155 spejdere og blåmejsere i de to troppe og flokke.

Soltroppen fik sit navn, fordi de første piger havde lignet „en flok solskin“ midt i den mørke besættelsestid. —

Ved jubilæumsfesten blev 1. Soltrop stærkt hyldet af Holbæks borgmester og fik overrakt gode pengegaver til brug for udvidelse af troppens hus, „Solhytten“.

Spejder hjælpen

September måned er efterhånden blevet en særlig betydningsfuld måned for os — i den måned har vi nemlig „Spejderhjælpen“. — Også i år kommer „Spejderhjælpen“ i dagene fra den 13. september til den 19. september.

Siden „Spejderhjelpe-ugen“ begyndte har det overskud, som Danmarks spejdere har indarbejdet været stadigt voksende og sidste år nåede vi således ved forenede anstrengelser op på godt ½ mill. kr., hvoraf halvdelen vil blive brugt til bekæmpelsen af spedalskheden i Indien.

I den uge, hvor vi har „Spejderhjælpen“, den uge, hvor „Raske børn hjælper syge børn“, plejer man over hele landet at kunne se en masse initiativ udfoldet i anstrengelser for gennem eget arbejde at tjene en masse penge. Der er talrige ting, I sikkert kan give en hjælpende hånd med ved — for blot at nævne de mest kendte som sølvtøjspudsning, vinduespudsning, æbleskrælning, babysitning og servering for gæster.

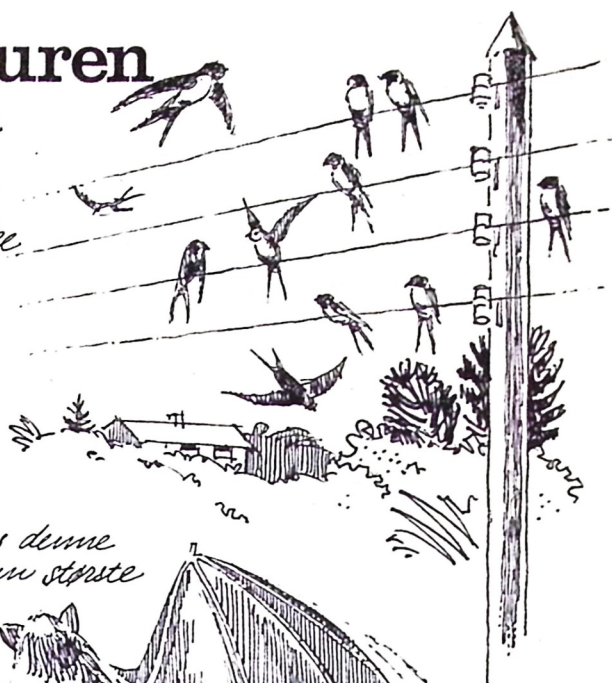
De tidligere år har vist, at I er fulde af energi og humør i Spejderhjelpe-ugen — så hvorfor skulle I ikke også i år kunne få lejlighed til at tage rigtigt fat, så der kan strømme mængder af kroner ind til Spejderhjælpen og dens gode formål. De nærmere enkeltheder om Spejderhjælpen i netop jeres by, vil jeres tropsfører sikkert fortælle jer om — indtil videre siger vi bare: God arbejdslyst!

september i naturen

Snart skal vi til at tage afsked med
hekkfuglene igen. Svallerne er alle-
rede i gang med at lære ungerne
flyvetechnik for den lange rejse.

"Dødningehoved" kaldes denne
sommerfugl, der er den største
herhjemme...

I denne tid kan man høre
flagormusene pibe. Det har
ikke noget med deres "radar-
system" at gøre; men det er
et kaldesignal han og hun imellem...

September er rig på sommerfugle.
Både alle er lige farvestrålende.
Denne frostmåler ligner helt det
fra, den sidder på -

Lebatten flytter fra marker-
ne ind i grøfterne.

Kaletudserne, vi betragtede
i foråret, er nu blevet
voksne peder, der kravler på
land for at finde vinterhi.

BAY-

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – bidrag fra læserne modtages gerne.

Thorbjørn Egner som spejder-digter

Vidste I, at den norske forfatter Thorbjørn Egner – „faderen“ til „Folk og rovere i Kardemomme by“, og „Dyrene i Hakkebakkeskoven“ fik sit første digt trykt i et spejderblad?

Thorbjørn Egner, der som dreng var ivrig spejder, fortæller selv, at netop spejderarbejdet gav en masse at skrive om. Han var desuden redaktør af tropsavisen og lavede forskellig underholdning til fester og lignende.

Det første digt, som blev trykt i et af de norske drengespejders jule-numre, har vi fundet i „KFUK-Spejderbladet“ og det lyder:

Natt i leiren.

Dagen sviner langsomt hen
solen er i vest alt nede
blomsten lukker seg igjen
fuglen flyver mot sitt rede.
Dagens liv og lyst er over
alt er stille – skogen sover.

Månen lyser blid og snill
over telter, trær og gutter,
siste teltduk lukkes til,
hvisknningen i teltet slutter.
Dagens liv og lyst er over
alt er stille – gutta sover.

Bara vakten er igjen
sitter søvning bortved varmen
strekker litt på sine ben,
senker hodet ned på armen.
Dagens liv og lyst er over
alt er stille – vakten sover.

LAV EN URO

Find nogle visne blade i skovbunden, egeblade, bøgeblade, lige meget hvilke. Alle størrelser. Par dem sammen to og to og klister dem sammen. Prøv nu på hvidt og sort papir at lave et øje. Klister eet øje på hver side af bladet. Hvis du klæber øjet rigtigt på, ligner bladet nu en fisk. Nu trækkes en sytråd gennem halen af bladfisken. Medens du var ude i skoven, tog du vel også en lille kvist. Det var godt, for den skal fiskene nemlig hænges fast i.

I Polen er de meget dygtige til at lave papirklip. De fineste blomster og mønstre klippes af glanspapir i alle mulige farver, og klæbes på hvidt pap. Du skal inden klipning i glanspapiret folde det adskillige gange, og tegne mønsteret sidste gang du har foldet. Man skal eksperimentere længe for at få et sødt motiv. Husk du skal bruge en skarp saks.

Du kan, hvis det bliver et rigtig pænt, indramme det, og hæng det på væggen. Man kan også lave dobbelte skrivekort.

Hort på sommerlejren

En lille spejder, der var på lejr for første gang, kom hen til sin tropsfører og stillede hende meget bekymret dette spørgsmål:

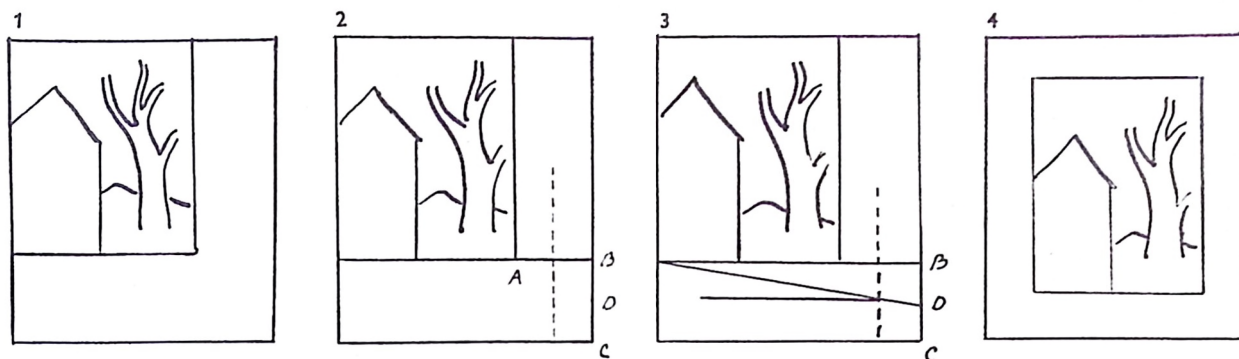
Du sig mig lige, skal vi have rigtig mælk eller mælk fra en ko?

VANDRET:

1. Afholdes 5.–6.–7. juni 1965
2. Vor nye projektrice
15. Røgen
16. Elektricitet
17. Tidlig
18. Havluft
20. Løb (engelsk)
21. Åbning
22. Trække vejret
24. Række
25. Vandløb
27. Kendingsbogstav
28. Alfabetets bogstav sidste
29. Komponist
31. Drik
32. Ø
33. Vandløb
34. Lem
37. Gudinde
38. Plante
39. Pigenavn
41. Skriv mundvig
42. Mønt
43. Os
44. Indtraf
46. De gules korps (fork.)
47. Leje
48. Tidsrum
50. Drik
51. Ose
53. Drøvtyggeren
54. Kort

LODRET:

1. Hjælper med til at holde orden i rygsækken
2. Frossen vand
3. Urolig
4. Forkølelse
5. Grine
6. Dyr
7. Bindes tørklædet med
8. De 8–11 årige
9. Betonet tal
10. Sær
11. Tiltale
12. Spiser I mange af om sommeren
13. Vejr
14. Treklover
23. Stedord
24. Sjælland
26. Rokke
30. Indhente
31. Trænet
34. Bydreng
40. Gud
42. Gjort længere
45. Tema
52. Skal
55. Nål
56. Vær beredt
57. Drengenavn
59. Forkortelse
60. Fugl
62. Drengenavn
63. Amerikansk drengenavn
64. Hudafskrabning
65. Over
67. Flamme
69. Flod
72. Skriv us
73. Drik

I glas og ramme

Hvis man skal sætte et billede på karton, eller hvis man limer det ind på en side i et album, er det ikke lige meget, hvor man anbringer det. I hvert fald har kunstnerne en særlig måde de går frem efter, for at få forholdet mellem billede og karton så pænt som muligt. — Man tager bille-

det og lægger det som vist på 1. i det ene hjørne af kartonnet. Dets omrids tegnes med en blød blyant. Den vandrette linie forlænges helt ud til kartonnets højre kant. Stykket fra A til B på tegning nr. 2 deles i 2 lige stykker. Gennem dets midtpunkt trækkes en lodret linie, som skal være pa-

rallel med pappets lange side. Den er punkteret på tegningen. Stykket mellem B og C deles også i to lige store stykker. Midtpunktet er D. Læg nu linealen fra D til E (tegning 3). Der, hvor den skærer den punkterede linie, skal billedets højre hjørne ramme, når I klister det fast. *Gronært.*

„PIGESPEJDERNE“S PRÆMIE-KRYDS- OG TVÆRS-OPGAVE III

Løsning indsendes inden 1. oktober, mkr. „Præmiekryds“, til Pigespejdernes redaktion, Lundsgade 6, København Ø.
Husk at angive alder, af hensyn til bogpræmierne. Navnet skrives nedenfor løsningen.

1	2	3	4		5	6		7		8	9		10	11	12		13	14
15					16			17					18				19	
		20				21				22		23			24			
25	26				27			28			29		30				31	
32				33		34	35			36	37			38				
39			40		41								42				43	
44				45		46				47					48			
50			51		52			53					54	55				56
		57		58			59					60						
61	62		63			64			65							66	67	
68					69			70				71	72		73		74	
75									76				77					

Har
læserne
en bog
at anmelde?

Anna Lisa Wärnlöf:

„FREDERIKKE“ og „FREDERIKKES BØRN“,
på dansk ved Ellen Kirk. — Kr. 15,75 indb.

Fra Sverige er der i de senere år kommet en række ungpige-bøger. I dette efterår Anna Lisa Wärnlöfs „Frederikke“ og „Frederikkens Børn“. Hovedpersonen er en 15-17-årig teenagepige, plaget af komplekser, som hun skjuler bag en rapmundet og „selvsikker“ optræden. Hendes usikkerhed bliver ikke mindre af, at hun er skilsmissebarn og bor sammen med sin i virkeligheden fortræffelige, men lidt for effektive mor. Klogt og humoristisk fortæller Anna Lisa Wärnlöf i sine to bøger om hendes udvikling fra en oprørs teenager til en harmonisk ung pige.

LÆSERNES ANMELDELSER:

BECH NYGARD: GUDS BLINDE ØJE

Jeg vil gerne anmelde bogen „Guds blinde øje“, som er skrevet af Bech Nygård. Den handler om to børnehjems-piger Anne og Visse. Om deres opvækst på Ravnsborg børnehjem, hvor deres plejemor er så ond. Anne får at vide, at hun har en tante, som til sidst svigter hende. Anne og Visse kommer i tjeneste hos Ole Hansen i Lillemagle, hvis kone bliver som en mor for de to piger. Anne bliver forelsket i sønnens ven, en egoistisk fyr. Den næste bog „Du blev træt“, handler om Anne og Ditlev Hammer, sønnens ven, som er blevet gift. Ditlev viser sig som en dårlig mand, han er selvglad og pralende; men alligevel elsker hun ham. De får mange børn, som Ditlev til sidst prøver at tvinge bort fra Anne. Til slut rejser hun fra ham og tager børnene med.

Karen Bjerregård, „Sprut“
„Blæksprutten“ Gjedved trop

★

Jeg vil gerne anmelde bogen „Den lange drøm“, som negeren Richard Wright har skrevet. Den handler, som de fleste af hans bøger, om forholdet mellem de farvede og hvide i Sydstatene.

Handlingen foregår i byen Clintenvill, hvor vi følger hovedpersonen Rex Tucher, kaldet „Fich“, hans venner og hans forældre. Ved at læse bogen får man et indtryk

af, hvor håbløst det er for farvede at leve en nogenlunde menneskelig tilværelse i Sydstatene.

„Fich“ kan ikke, som sin far, bøje sig for de hvide, og han har heller ikke hans syn på pengenes magt.

Bogen er så god, at jeg selv har købt den, efter at have lånt den flere gange.

„Polse-Rie“, Gjølgerne.

★

Jeg vil gerne anmelde en bog, der hedder „Den 35. maj“. Konrad og hans onkel, apoteker Theobald, er altid sammen om torsdagen, og denne specielle torsdag, den 35. maj, træffer de den talende cirkushest, Negro Caballo, og begiver sig på dennes ryg til Stillehavet, som Konrad skal skrive en fristil om.

På turen besøger de Slaraffenland, de bliver uvenner med Napoleon og Julius Cæsar, de træffer Babette i Den omvendte Verden, hvor det er forældre, der bliver opdraget, og de kører i selvstyrende biler i den automatiske by, inden de til sidst rider på Ækvator ud til Stillehavet.

Da de endelig om aftenen vender hjem, har Konrad i hvert fald fået stof til sin fristil.

Mette Bitsch-Christensen.
„Blæksprutten“ Gjedved trop

★

Det er ikke en anmeldelse af nogen bestemt bog, men da sagen har noget med bøger at gøre, vil jeg gerne have det under denne rubrik.

Da det ikke er mit indtryk, at ret mange læser bøger på fremmede sprog, vil jeg hermed anbefale det stærkt. De fleste større spejdere lærer engelsk i skolen, og man behøver ikke at have haft engelsk mere end 2-3 år for at kunne få udbytte af at læse en bog på dette sprog. Jeg vil anbefale, at man begynder med en kriminalroman, da den holder interessen fangen og som regel ikke er så svær at forstå.

Man behøver slet ikke at vide, hvad alle ord betyder, bare man forstår hovedmeningen. Det er næsten ikke nødvendigt at bruge ordbog. Agathe Christies kriminalromaner er nemme at læse, og de er tilmed vældig spændende. Som eksempler nævnes: „7 dials mystery“, „Crooked House“ og „Hercule Poirot's Christmas“. De fås alle i billigsudgaver.

God fornøjelse! „Knold“, „Stendolken“, Gjedved trop.

Tegneren

Thora Trilles

Tinka - Tegneserie

J. F. Cogner: Stifinder. — I denne bog fortælles om den farlige rejse, som den unge og smukke Mabel Dunham og hendes onkel, skipper Cap, foretager op til det ensomme fort ved Ontario-søen, hvor hendes far er sergent sammen med Stifinder og hans ven, indianeren Chingachgook, der også bærer navnet „Store Slange“.

De når da også frem til fortet efter at have krydset ud og ind mellem de snedige mingoer. Efter en spændende sejllads over Ontario-søen når de omsider frem til en forpost. Her angriber indianerne dem og Mabels far bliver dræbt.

Sømanden Jasper Westen er blevet beskyldt for at være forræder. Sagen får dog senere sin forklaring. Både Stifinder og Jasper er forelsket i Mabel, men det ender med, at Jasper får hende, og Stifinder drager igen ud i skovene med sin ven Store Slange.

„Guf“, Fredericia.

★ ★ ★

Kære postboxvenner!

Nu begynder postboxsæsonen for alvor; I kan tro, at jeg mærker det. Det er så spændende dels at høre om de mange dejlige sommeroplevelser, I har haft sammen med jeres penneveninder, som nu er blevet „rigtige“ veninder, dels at åbne alle de breve der kommer ind med nye ønsker. Ja, vi skal have et rigtig godt postboxår i år. — Lisbeth har skrevet, og fortalt om den nordiske postboxcirkel, som hun er medlem af, og jeg synes, at idéen er så god, at jeg gerne vil give den videre. Ordet postboxcirkel har jeg selv dannet; I må godt kalde det noget andet, hvis I vil.

Lisbeth har en penneveninde i Sverige, en i Norge og en på Island, og nu vil hun også have en finsk kammerat med i kredsen, for de er nemlig også penneveninder indbyrdes allesammen, og de har det noget så hyggeligt sammen. Skulle vi ikke prøve på at lave mere af den slags? Sikke nogle lejre I kan få.

For dagen har jeg en hel del tilbud:

Australien:

2 spejdere — 12 år. 4 spejdere — 13 år. 1 seniorspejder 17 år, som vil have en kammerat i København. 1 seniorspejder 18 år. 1 blåmejsefører og 1 Lone Guide fører.

Canada:

En danskskrivende blåmejsefører og en trop fra Ottawa.

England:

Mange spejdere i alderen 13—16 år, en trop med ca. 30 spejdere, en tropsfører på 34 år.

Grækenland:

1 tyskskrivende spejder på 12 år, 1 franskskrivende spejder på 13 år, 4 franskskrivende spejdere på 15 år.

Sydafrika:

5 spejdere på 12 år, 1 spejder på 14 år.

Tyskland:

1 spejder på 12 år, 1 spejder på 14½ år.

U.S.A.:

1 cadet trop fra Eastcheste, N.Y., mange spejdere i alderen 13—16 år.

★

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

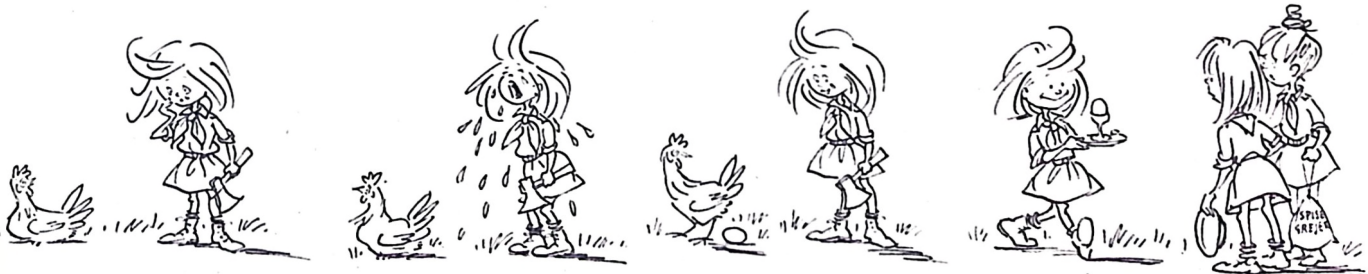
Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 1 krone i frimærker.

Det er SEPTEMBER - og vi begynder arbejdet igen i flokke og troppe overalt i Danmark

Patruljeførere ...

har I idéer til møder og ture? Ellers har Depotet bøger, som kan hjælpe jer f.eks.

Tips til patruljemøder	2,25
Tips til patruljeture	2,25
175 idéer til patruljemøder	2,25
Patruljesærpræg	2,25
Patruljehandicraft	2,25
Patruljen arb. i lejr	5,00
Patruljen arb. med prøver	4,00
Patruljen arb. med orientering	6,00
(Ovenstående udgivet af KFUM-sp.)	
Patruljeførers bog, DDS	3,00
Muleposen KFUM-sp.	5,00
Skæg og sketch	6,00

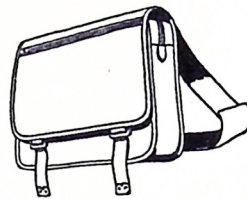

Nye spejdere ...

har I udstyret i orden? Ellers kan I købe det på depotet.

Pigespejderbogen	6,00
Provebog	0,40
Duelighedstegnsbog	1,00
Spejderhat (53-60 cm, opgiv hovedmål)	28,00
Silvakompas, f.eks. type 3	22,50
Dolk, presset læder	11,00
Dolk, hjortetakskaft	14,25
Slirekniv m. emblem	23,00
Skuldertasker, mange forskellige, f.eks. 26,85, 22,50	16,50

Gult tillæg 2,00
 Spejdersangbogen må I desværre vente lidt med endnu - den er ved at blive omrevideret, og den nye udgave kommer først om 2-3 måneder.

- og har I allesammen pænt og reglementeret tøj til efterårsturene?

Anorakker i mørkeblå poplin føres i 2 faconer:
 Med hætte, lynlås ned foran, 2 stiklommer, snøre forneden og vindfang i ærmerne.

Str. 32-36	47,00
Str. 38-46	50,00
Med dobb. hætte og bærestykke, stor lomme foran med lynlås og ribstrik ved ærmerne.	
Str. 32	46,00
Str. 34 og 36	47,00
Str. 38 og 40	48,00
Str. 42 og 44	49,00
Str. 46	50,00

Er sommerlejrens billeder ordnet?

Depotet har stort udvalg i fotoalbum og udklipsbøger.

Patentstrikket sweater

helulden, mørkeblå m. krave str. 12-14 og 16 år	kr. 57,00, 60,00 og	64,00
Str. 42 og 44		68,00
Str. 46		71,00

Golfer, helulden mørkeblå

Str. 10 og 12 år	29,50	31,50
Str. 14 og 16 år	33,50	35,50
Str. 42, 44 og 46	41,50	44,50

Lange benklæder, mørkeblå stretch-nylon fra

.....	59,00	76,00
-------	-------	-------

Moderne munkefrakke m. lynlås i mørkeblå nylon fra

.....	47,00	56,00
Sportsstrømper, norske „Figgjo“, blå, kraftige str. 9, 9½ og 10		10,75
Str. 10½		11,75

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1965 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 9. 9. 1965